

направите, азъ да съмъ вы была нашла въ една горѣ близо да умрете отъ гладъ, и да ви дадохъ да ядете, не е ли истина, че вы щехте да си рѣчете: „Азъ съмъ была много лоша, та съмъ сторила зло на туй лице, което е толко добро!“

ЕЛЕНА.

О! да, увѣрявамъ вы че щехъ много да ся наскърбѣ, ако да бѣхъ ви азъ причинила сичко туй зло; щехъ да ви искамъ прощѣ, и щехъ да ся старахъ да ви направѣ толко добринѣ, щото да можехте да ми заборавите сичкитѣ лошевины.

УЧИТЕЛКА.

Знаете ли, драга моя, колко съмъ щела и азъ да бѣдѣ благодарнѣ като вы видѣ често постанали добра? Туй щеше да ми направи много по-голѣмо задоволство, нежели зло, което съмъ щела да ви направѣ за отмъщеніе,

ГРОЗДАНА.

Но ако Елена вмѣсто да ви благодари за хлѣба, когато щехте да ѝ дадете, искаше още повече зло да ви прави, вы тогава нещехте да имате задоволството та да ѣ видите постанала добра.

ЕЛЕНА.

Увѣрявамъ вы че не съмъ тѣй лоша както го мислите, и че никога не бѣхъ щела да направѣ зло на учителкѣтъ, която е за мене толко добра.

ГРОЗДАНА, (кашо ѣ прѣгърна.)

Най добръ го знаѣ, драга моя, а туй що казвамъ е само едно прѣдложеніе.